

W Rodzinie Nazaretu

*Stowarzyszenie Najświętszej Rodziny
przy Zgromadzeniu Sióstr Najświętszej Rodziny*

Nr 36

kwiecień 2009 r.

KOCHANA RODZINO NAZARETU !

„Pan Jezus Życiem i z Niego, i od Niego dusza ma życie, to życie nadprzyrodzone, bez którego żyć nie może, umiera.

Jeżeli będziemy żyć z Panem Jezusem, dla Niego dźwigać krzyż codzienny, w Jego miłości codziennie postępować, da nam miłosierny Pan Jezus, że jak On zmartwychwstał, tak i my zmartwychwstaniemy duchowo tu już na ziemi”.

/bł. Franciszka Siedliska/

Z okazji Świąt Wielkanocnych, życzę Wam, Kochana Rodzino Nazaretu, aby to duchowe zmartwychwstanie, o którym mówi bł. Matka Siedliska, było udziałem każdego z Was. Niech Tajemnica Męki i Śmierci Pana Jezusa, nieustannie pokrzepia i dodaje Wam odwagi w podejmowaniu walki z wszelkimi przeciwnościami, zarówno tymi zewnętrznymi jak i wewnętrznymi – w pracy nad sobą. Niech nadzieja zmartwychwstania będzie światłem, które pomoże nie zagubić się na drogach naszego ludzkiego życia.

*Z darem modlitwy w poranek wielkanocny –
w imieniu swoim
oraz wszystkich sióstr nazaretanek
z warszawskiej Prowincji Zgromadzenia
s. Klara Żygo*

MODLITWA ZA CZŁONKÓW SNR

W maju i w czerwcu tego roku (według poniższego grafiku) stali członkowie SNR oraz ich rodziny będą szczególnie omadłani przez s. Joannę Błaszczak, jedną z sióstr, która w tym roku „wylosowała” modlitwę za SNR i pragnie oprócz ogólnej intencji, polecanej każdego dnia, poświęcić **jedną dzień modlitwy za poszczególnych członków SNR i ich rodziny.**

2.05 Kazimiera i Ryszard Olesiński
3.05 Zofia Cegiełko
4.05 Grzegorz Rosłoń
5.05 Janina i Stanisław Pańko
6.05 Zofia i Bogusław Drewniak
7.05 Barbara, Alojzy i Sebastian Zawieja
8.05 Małgorzata i Kazimierz Zadłużni
9.05 Teodozja i Jan Gołębiowski
10.05 Anna i Andrzej Bocian
11.05 Elżbieta Kałamaja
12.05 Teresa i Marek Kubera
13.05 Kinga Boińska
14.05 Halina i Zdzisław Brzozowski
15.05 Krystyna Łamacz
16.05 Halina Pokrzywniak
17.05 Małgorzata Pawlak
18.05 Jadwiga Branczewska
19.05 Maria i Ryszard Szczawiński
20.05 Andrzej Pańko
21.05 Barbara i Dariusz Kruszewski
22.05 Maria i Wiesław Tomaszewski
23.05 Dorota i Waldemar Obrebscy
24.05 Elżbieta i Mariusz Rychorczuk

25.05 Zofia Sujka
26.05 Elżbieta Zatorska
27.05 Urszula Łukuc
28.05 Jagoda i Piotr Eyoum
29.05 Magdalena i Artur Wałachowski
30.05 Krystyna i Mariusz Westfal
31.05 Grażyna Suligowska

2.06 Bożena i Janusz Małec
3.06 Beata i Zbigniew Dańczak
4.06 Teresa Marciniak
5.06 Teresa Baloniak
6.06 Iwona i Andrzej Poleccy
7.06 Mateusz Kruszewski
8.06 Wioletta i Mirosław Go
9.06 Gabriela i Ryszard Mrozowie
10.06 Lidia i Eugeniusz Morta
11.06 Barbara i Jan Wenclewscy
12.06 Danuta Szubert
13.06 Ewa i Jakub Giergiel
14.06 Anna i Adam Wnorowski
15.06 Wanda i Eugeniusz Ostysz
16.06 Małgorzata i Tomasz Gniadzik

MSZA ŚW. W INTENCJI CZŁONKÓW SNR

KWIECIEŃ

Kalisz 2

2 kwietnia o godz. 18.30 w Bazylice św. Józefa - transmitowana przez Radio Maryja i Telewizję Trwam.

MAJ

Kolumna

CZERWIEC

Konin

INTENCJE MODLITEWNE

na II kwartał 2009 r.

polecane członkom SNR przez Zgromadzenie

KWIECIEŃ za wspólnoty sióstr nazaretanek, o łaskę życia zgodnego z charyzmatem Założycielki, bł. Franciszki Siedliskiej

MAJ o łaskę nowych i świętych powołań zakonnych i kapłańskich, szczególnie do Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu oraz Misjonarzy Świętej Rodziny

CZERWIEC o światło Ducha Świętego na czas rekolekcji dla członków i sympatyków Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny, dla sióstr, które będą odprowadzały swoje roczne rekolekcje zakonne, oraz dla kapłanów i osób prowadzących.

Modlitwne „KOŁO RATUNKOWE”

Serdecznie proszę, w imieniu Misjonarzy Świętej Rodziny, którzy posługują nam w Stowarzyszeniu, o szczególną modlitwę w intencji uproszenia nowych i świętych powołań do ich Zgromadzenia.

Zapraszam wszystkich do włączenia się w codzienną modlitwę w tej intencji przez wstawiennictwo św. Józefa (przez wyznaczony przez siebie okres czasu). Osoby, które podejmą tę intencję, proszę o znak modlitewnej łączności (mailem, sms-em lub osobiście do s. Klary). Proponuję poniższą Koronkę:

KORONKA DO ŚW. JÓZEFA

Na krzyżyku: Pozdrawiam Cię, św. Józefie, łaski Bożej pełen, błogosławionyś Ty między mężami i błogosławiony owoc żywota Najczystszej Oblubienicy Twojej, Jezus. Św. Józefie, Piastunie Dzieciątka Jezus i Oblubieńcze Niepokalanej Dziewicy, módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.

Na dużych paciorkach:

Św. Józefie, Mężu Sprawiedliwy, naucz nas świętego życia.

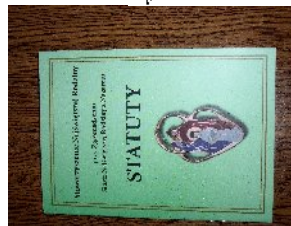
Na małych paciorkach:

Św. Józefie, Przyjacielu Serca Jezusowego, módl się za nami.

STATUTY SNR

Od października 2007 r., kiedy to w Żdżarach odbywało się pierwsze międzynarodowe spotkanie siostr Dyrektorek Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny, trwały prace nad ujednoczeniem Statutów SNR, aby Stowarzyszenie w każdej Prowincji Zgromadzenia miało ten sam dokument regulujący jego funkcjonowanie. Statuty zostały przygotowane i w dniu 7 listopada 2008r., zatwierdzone przez Zarząd Generalny Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu. Natomiast 13 grudnia 2008 r. Statuty zatwierdziła Kongregacja do spraw Życia Konsekwowanego.

Z treścią Statutów będziemy zapoznawać się stopniowo. Natomiast członkowie Stowarzyszenia otrzymają je do rąk własnych na tegorocznych rekolekcjach, podczas uroczystej ceremonii.

Treść Statutów została umieszczona na stronie www.nazaret.opoka.net – zachęcamy do zapoznania się z nimi.

KARTA PRAW RODZINY c.d.

przedłożona przez Stolicę Apostolską

ARTYKUŁ 1

Każdy człowiek ma prawo do swobodnego wyboru drogi życiowej, a więc do zawarcia związku małżeńskiego i założenia rodziny albo do pozostawania w stanie bezżennym;

a. Każdy mężczyzna i każda kobieta, po osiągnięciu wieku odpowiedniego do zawarcia małżeństwa i posiadający niezbędne do jego zawarcia zdolności, ma prawo do pobrania się i założenia rodziny, bez żadnej dyskryminacji; ustawowe ograniczenia tego prawa, stałe lub czasowe, mogą być wprowadzane jedynie wówczas, gdy wypływają z obiektywnych i poważnych wymagań samej instytucji małżeństwa oraz jego znaczenia publicznego i społecznego; w każdym przypadku muszą one szanować godność i podstawowe prawa człowieka.

b. Ci, którzy zamierzają się pobrać i założyć rodzinę, mają prawo oczekiwać ze strony społeczeństwa zapewnienia im takich warunków moralnych, wychowawczych, społecznych i ekonomicznych, które pozwolą im z całą świadomością i odpowiedzialnością wykonywać prawo do małżeństwa.

c. Władze publiczne winny wspierać instytucjonalną wartość małżeństwa;

związki pozamałżeńskie nie mogą być stawiane na równi z małżeństwami zawartymi w sposób właściwy.

ARTYKUŁ 2

Małżeństwo może zostać zawarte wyłącznie za dobrowolną i obopólną zgodą, odpowiednio wyrażoną.

- a.** Doceniając tradycyjną w wielu kręgach kulturowych rolę rodziny w kierowaniu decyzjami dzieci, należy wystrzegać się wszelkiego przymusu, który przeszkadzałby w wyborze określonej osoby na współmałżonka.
- b.** Przyszli małżonkowie posiadają prawo do wolności religijnej; tak więc żądanie odrzucenia wiary lub zmiany wyznania niezgodnie z sumieniem, stawiane jako warunek zawarcia małżeństwa, jest pogwałceniem tego prawa.
- c.** W naturalnym uzupełnianiu się mężczyzny i kobiety oboje oni posiadają w małżeństwie tę samą godność i równe prawa.

ARTYKUŁ 3

Małżonkowie mają niezbywalne prawo do założenia rodziny i decydowania o czasie narodzin i liczbie dzieci, uwzględniając w pełni obowiązki wobec siebie samych, wobec dzieci już narodzonych, rodziny i społeczeństwa, we właściwej hierarchii wartości i zgodnie z naturalnym porządkiem moralnym, który wyklucza uciekanie się do antykoncepcji, sterylizacji, spędzania płodu.

- a.** Poczynania władz publicznych lub organizacji, zmierzające do ograniczenia w jakikolwiek sposób wolności małżonków w podejmowaniu decyzji co do potomstwa, stanowią ciężką obrazę godności ludzkiej i sprawiedliwości.
- b.** W stosunkach międzynarodowych pomoc gospodarcza udzielana na rzecz rozwoju ludów nie może być uzależniana od akceptacji programów antykoncepcji, sterylizacji czy spędzania płodu.
- c.** Rodzina ma prawo do pomocy ze strony społeczeństwa w tym, co dotyczy wydania na świat i wychowania dzieci. Małżeństwa wielodzietne mają prawo do odpowiedniej pomocy i nie mogą być poddawane dyskryminacji.

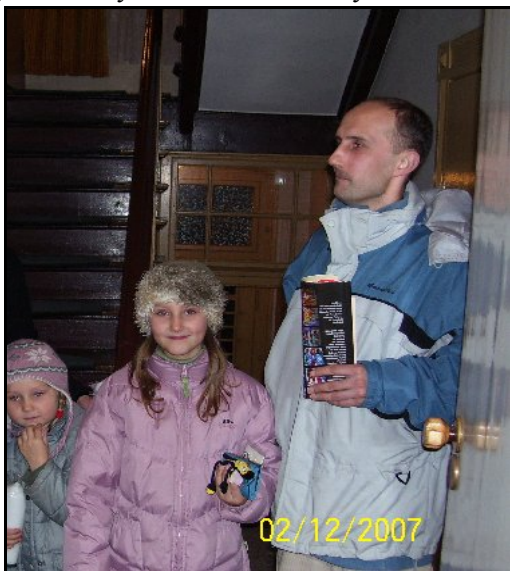
FORMACJA RODZINNA

ROLA OJCA W PROCESIE KSZTAŁTOWANIA SIĘ OSOBOWOŚCI SYNA I CÓRKI

Obecność ojca w rodzinie, jego aktywny udział w jej życiu a zwłaszcza w wychowaniu dzieci, stanowią jeden z warunków ich prawidłowego rozwoju psychicznego i dobrego przystosowania społecznego. Ojciec odgrywa istotną rolę w wykształceniu odpowiedniej samooceny zarówno u synów jak i córek. Od samego urodzenia dziecka, ojcowie inaczej traktują syna niż córkę. Każdy z

nas nosi w sobie obraz ojca. Czasami jest on rzeczywisty, a często wyidealizowany. O jakim ojcu marzy dziecko nie tylko małe ale nastoletnie lub dorastające? Każde dziecko, niezależnie od wieku marzy o tym, aby ojciec był szczerzy, otwarty, dostępny i obecny. Ma być dla dziecka godnym zaufania i dawać poczucie bezpieczeństwa. Ojciec ma być dla dziecka autorytetem.

Dziewczynki wrażliwe, uczuciowe, delikatne oczekują miłości i zainteresowania ze strony taty. Już od wieku niemowlęcego potrzebują głaskania, przytulania, noszenia przez ojca. Dotyk męskich dłoni, pełnych miłości daje im poczucie bezpieczeństwa. W wieku przedszkolnym wdrapują się na kolana ojca, oczekując mocnego uścisku i często ojców wybierają za kandydatów na swoich przyszłych mężów. Na takie czułości oczekują także dorastające dziewczynki, chociaż to czasami wprowadza w

zakłopotanie ojca. Córka przytulona przez ojca buduje w swej psychice obraz siebie jako osoby wartościowej, potrzebnej, silnej wewnętrznie, zdolnej do radzenia sobie z problemami. Zdolność dorastającej dziewczyny do nawiązywania więzi uczuciowej i, co za tym idzie do udanego związku z mężczyzną, jest bezpośrednio związane z jej relacją do ojca. Dziewczynki, które nie zaznały ojcowskiej miłości, nie usłyszały pochwały mają często ogromne problemy z właściwymi relacjami z mężczyznami. Córka nie obdarzona czułością przez tatę, w dorosłym życiu szuka jej w przypadkowych związkach, aby podnieść swoją samoocenę i zaspokoić swoje marzenia o prawdziwej miłości ojca, której zabrakło w dzieciństwie. Ojciec jest pierwszym mężczyzną w życiu dziewczynki - w sensie emocjonalnym i psychicznym. Jest on uosobieniem męskości i w życiu dorosłym, będzie porównywała z nim każdego mężczyznę, który okaże jej względy. Ojcowie w stosunku do córek są bardziej czuli, ostrożni w wymierzaniu kar, bardziej skłoni do udzielania pochwał. Dziewczynka pozbawiona stałego, codziennego kontaktu z ojcem nie ma okazji poznać specyficznych właściwości związanych z płcią odmienną. Wytwarza sobie obraz mężczyzny na podstawie fragmentarycznych obserwacji i źle odczytuje je w życiu dorosłym.

W życiu chłopca od najmłodszych lat dużą rolę spełnia ojciec. Ojciec w stosunku do syna jest bardziej surowy i wymagający. Syn przeżywający swój kontakt z ojcem nieświadomie przejmuje jego sposób bycia, reagowania i spojrzenia na świat. Synowie przejmują pozytywne i negatywne wzorce ojców. Chłopcy wychowujący się pod opieką ojca prawdomównego, opanowanego, uczciwego dającego poczucie bezpieczeństwa, w życiu dorosłym kierują się tymi wartościami, nawet jeśli odejdą od tego modelu, będą umieli wrócić i prowadzić sobie z trudnościami. Synowie oprócz wzorców przejmują niestety również negatywne zachowania ojca. Można zaobserwować wiele nieszczęśliwych małżeństw, w których mężczyźni z pokolenia na pokolenie powielają wciąż te same błędy, uniemożliwiające utrzymanie związku - może to być np. niewłaściwy sposób traktowania żony lub dzieci. Można ten schemat przelamać i nauczyć się nowych sposobów postępowania, ale to wymaga wysiłku. Odpowiedzialność ojca za słowa, gesty, czyny jest olbrzymia w życiu jego syna a nawet sięga następnych pokoleń. Synowie bardzo potrzebują kontaktu z ojcem i ich miłości, wspólnego przebywania i wykonywania różnych czynności np. naprawiania samochodu lub łowienia ryb. Uczą się wtedy męskości, wytrwałości, odwagi. Synowie podziwiają ojca i staje się on dla nich autorytetem. Wysoka samoocena i więź z tatą autorytetem pozwoli synowi w okresie dojrzewania uniknąć wielu błędów. Dorastającemu chłopcu nie wystarczy poklepanie po ramieniu ale oczekuje on budujących rozwiązań, wspólnej analizy problemu, męskiego spojrzenia na rzeczywistość. Oczekuje, aby jego ojciec był odważny i opanowany. Podstawowym zadaniem ojca wobec syna jest wychowanie go na dojrzałego, odpowiedzialnego i zdolnego do miłości mężczyznę, dlatego pracę nad dzieckiem trzeba zacząć od siebie, aby dokonać tego na własnym przykładzie. Negatywny wpływ na rozwój psychiczny dzieci ma nie tylko nieobecność ojca w rodzinie, nie tylko jego bierność w wychowaniu, brak zainteresowania dziećmi, niechęć do utrzymania z nimi kontaktu, lecz także wszelkie niewłaściwe postawy rodzicielskie i negatywne cechy osobowości, takie jak np. nadmierna surowość, brutalność, egoizm a zwłaszcza alkoholizm.

U dziewczynki i u chłopca może to doprowadzić do zachwiania poczucia bezpieczeństwa, wytworzenia się postawy lękowej, niskiej samooceny a nawet zaburzeń nerwicowych. Ojciec nie może zastąpić matki, ani matka ojca. Oboje powinni wpływać na rozwój dziecka, być obecni w procesie wychowania. Każdy mężczyzna powinien pamiętać, że rola ojca w prawidłowym wychowaniu dziecka /córki, syna / jest bardzo ważna a ojcostwo jest wspaniałym i zobowiązującym darem.

Monika Grabowska

Bibliografia:

K. Pospiszyl, Ojciec a rozwój dziecka, PWN, W-wa 1980;

H. Filipczuk, Rodzina a rozwój psychiczny dziecka, Nasza Księgarnia, W-wa 1981

M. Plopa, Psychologia rodziny – teoria i badania, Oficyna Wydawnicza IMPULS

Prezentacje wspólnot SNR

WSPÓLNOTA SNR Z WARSZAWY

Historia naszej warszawskiej wspólnoty Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny sięga początkami 2001 roku, kiedy to odbyło się pierwsze skupienie dla rodzin z terenu Warszawy i okolic. Uczestniczyło w nim 18 osób. Było to 17 marca przy parafii św. Andrzeja Apostoła na ul. Chłodnej 9, gdzie

pracowały wówczas siostry nazaretanki. W następnym roku, czyli 2002, były dwa spotkania, w styczniu, na Chłodnej i w grudniu na Czerniakowskiej. W 2003 r. są już trzy skupienia: styczniowe w Żąbkach, marcowe i listopadowe

na Czerniakowskiej. W roku 2004 odbyło się 5 skupień, w tym dwa na Ostrobramskiej, gdzie siostry podjęły posługę przy parafii, oraz trzy na Czerniakowskiej. Od tego czasu skupienia Stowarzyszenia odbywają się regularnie co miesiąc. Miejscem skupień jest obecnie Czerniakowska.

W planie spotkań jest zawsze Eucharystia, konferencja kapłana, rozmowy w grupach, modlitwa, obiad i czas na kawę. Od czasu do czasu jesteśmy zapraszani na inscenizacje przygotowywane przez teatr szkolny, składający się z uczennic naszych nazaretańskich szkół lub przez siostry juniorystki. Posługę kapłańską pełnią już czwarty rok Misjonarze Świętej Rodziny ze świdra. Obecnie jest to ks. Michał Krych, wcześniej był ks. Piotr Krupa. Jest też ekipa sióstr, bez których trudno sobie wyobrazić skupienie. W tym roku pomagają s. Klarze dwie siostry: s. Antonilla Brzuzy i s. Immakulata Mrozik, które dzielnie zajmują się dziećmi - czasami wspomaga je s. Felicyna Szubert. Młodzież ma kilka oddzielnych spotkań w ramach DMN (Duszpasterstwa Młodzieży Nazaretańskiej) prowadzonych przez s. Fides Zaguła.

W tym roku w skupieniach bierze udział ok. 50 osób. Nie zawsze było nas tak dużo. Były lata, że na skupienia przychodziło 8 - 15 osób, ale nie przerywaliśmy spotkań i, jak widać, są owoce. Przyjeżdżają rodziny, a także osoby pojedyncze, z Warszawy oraz okolic - z Sulejówka, Józefowa, Ząbek. Czasami goszczą u nas członkowie Stowarzyszenia z Rawy Maz. Ostatnio dołączyła rodzina z Opoczna.

Co nam dają skupienia SNR, co wnoszą w nasze życie, dlaczego uczestniczymy w nich? Oto pytanie, na które odpowiadają członkowie naszej warszawskiej wspólnoty SNR, dzieląc się tym samym świadectwem swojej wiary:

„Skupienia Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny są dla mnie umocnieniem i utwierdzeniem, że warto żyć na wzór Najświętszej Rodziny. Spotygam tu rodziny i osoby, które pragną żyć w przyjaźni z Bogiem i pogłębiać swoją wiarę. Czasami, kiedy przychodzą zniechęcenia, mam przykład innych rodzin i wiem że warto je pokonać. Wzajemna modlitwa też nas umacnia i uczy systematyczności i spojrzenia na problemy i potrzeby innych ludzi”.

Elżbieta Zatorska

„W skupieniach SNR uczestniczę wraz z mężem i dziećmi od 6 lat. Spotkania pomagają mi inaczej spojrzeć na moją własną rodzinę i moje małżeństwo. Uwrażliwiają mnie na jej potrzeby i problemy. Dodają siły do wypełniania codziennych obowiązków. Najświętsza Rodzina zawsze była mi bliska, jednakże – chyba właśnie też dzięki spotkaniom – czuję jej nieustanną obecność przy mnie i przy moich bliskich. Odczuwam Jej czułą troskę i opiekę. To samo dotyczy też bł. Franciszki Siedliskiej. Osoba Matki Franciszki,

poznana bliżej właśnie w Stowarzyszeniu, stała się dla mnie kimś wyjątkowym. Cieszę się, gdy na spotkaniach wspominamy o Niej, gdy coraz lepiej poznają Ją moje dzieci. Doświadczaliśmy już wielokrotnie jej wstawiennictwa. Cieszy mnie też obecność tylu osób, dla których, tak jak i dla nas, Najświętsza Rodzina jest wzorem i pomocą. Znaleźliśmy w Stowarzyszeniu wielu prawdziwych przyjaciół”.

Jagna Czaplewska – Eyoum

„Spotkania SNR uwrażliwiły mnie na różne rzeczy, dotyczące potrzeb żony i dzieci. Dostrzegłem, że problemy życia rodzinnego są tym, co wymaga troski i wspólnego dialogu. Spotkania ubogacają moje życie religijne i mają nieoceniony wpływ na dzieci, które znajdując przyjaciół i kolegów wśród rówieśników z rodzin, żyjących duchem Nazaretu, mają alternatywę wobec kontaktów z rówieśnikami ze szkoły i osiedla”.

Piotr Eyoum

„Dla mnie, jako osoby bardzo nieśmiałej, niezmiernie ważne było serdeczne przyjęcie przez uczestników spotkań. Jest tutaj prawdziwie, rodzinna atmosfera. W tym roku, jakby od nowa spojrzalam na św. Józefa, bo do tej pory, jakoś nie zastanawiałam się nad Jego rolą, którą pełnił w Świętej Rodzinie. Do tej pory przesłaniała Go obecność Jezusa i Maryi. Jestem bardzo wdzięczna wszystkim, a szczególnie córce Urszuli, że zmobilizowała mnie do wyjazdu na rekolekcje, na których po raz pierwszy byłam w 202 r. od tej pory zaczęła się moja bliższa znajomość ze Świętą Rodziną, wspólnotą Stowarzyszenia i siostrami nazaretankami”.

Wanda

„Spotkania SNR dają mi ogromną radość ze spotkania z żywym Słowem Bożym, z ludźmi. Wnoszą w moje życie uporządkowanie, wyciszenie, potwierdzenie, że to o czym mówimy w czasie spotkań jest dla mnie ważne. Uczestnictwo w nich daje mi radość i przypomina radość, jaką dawały mi spotkania oazowe w latach dzieciństwa i szkolnych”.

Ania Pakos

„Na spotkaniach cenię najbardziej wspaniałą atmosferę i ciekawe katechezy. Poznałem wspaniałych ludzi. Przez to czuję się radośniejszy i spokojniejszy. Uczestniczę w nich dlatego, że poszukuję Pana Boga”.

Zbyszek Pakos

„Skupienia są dla nas najlepszą okazją do refleksji, wyciszenia, pochylenia się nad sprawami wiary i spędzenia czasu w gronie otwartych i życzliwych ludzi. Jako młode małżeństwo z ciekawością i podziwem obserwujemy rodziny z większym stażem i staramy się, aby nasze wspólne życie zmierzało ku takiej harmonii i wzajemnego oddania. Ponadto tematy poruszane na spotkaniach są okazją do dyskusji i wymiany poglądów na wiele

nurtujących nas pytań. No i na końcu po prostu lubimy tu przychodzić, by spotkać znajome osoby, z którymi łączy nas więź, niczym z członkami Rodziny”.

Marta i Cezary Porembscy

Ciąg dalszy świadectw w następnym numerze gazетки.

WSPÓLNOTA SNR Z POZNANIA

Poznańska wspólnota powstała przy Zgromadzeniu Sióstr Nazaretanek, które prowadzą przedszkole w naszej parafii. Spotkania poznańskiej wspólnoty odbywają się regularnie raz w miesiącu od trzech lat. Nasza wspólnota nie jest bardzo liczna, lecz spotykamy się z wielką radością. W spotkaniach

uczestniczą głównie rodziny dzieci z przedszkola. Dla każdego z uczestniczących spotkania mają inny wymiar, lecz wszystkich nas łączy chęć pogłębienia wiary i uzupełnienia naszej wiedzy o Najświętszej Rodzinie, na wzór której chcemy żyć.

Skupienia mają ustalony przebieg, rozpoczynają się Koronką do Bożego Miłosierdzia, po której następuje Eucharystia i konferencja kapłana. Już drugi rok przygotowuje je dla nas ks. Grzegorz Kałdowski MSF. Kolejnym

etapem spotkania jest czas dzielenia się, w czasie którego każdy z nas może dać swoje świadectwo lub podzielić się przemyśleniami w omawianym temacie. Spotkanie wspólnoty kończy się radosną Agapą, podczas której jest czas na rozmowy i zabawę. W czasie konferencji dzieci pod kierunkiem sióstr mają swoje własne spotkanie, podczas którego na własny sposób „rozpracowują” temat skupienia. Prace przygotowane w tym czasie przez dzieci są źródłem dużej radości dla rodziców. Do tradycji naszej wspólnoty należy uczestnictwo w Ogólnopolskiej Pielgrzymce Rodzin na Jasną Górę. W miarę możliwości uczestniczymy również w skupieniach weekendowych i rekolekcjach dla rodzin. Umożliwiają nam one oderwanie się od codziennego zabiegania i spotkanie się z Bogiem w Eucharystii, modlitwie osobistej i wspólnotowej oraz poznanie członków innych wspólnot.

Karolina Wielgus

TEMATYKA SKUPIEŃ IV- VI

IV: ŚW. JÓZEF – WYCHOWAWCA

Tekst do rozważania

„Wzrastanie Jezusa „w mądrości, w latach i w łasce” dokonywało się w środowisku Świętej Rodziny, pod opieką Józefa, na którym spoczywało wzniosłe zadanie „wychowania”, czyli żywienia i odziewania Jezusa, nauczania Go Prawa i zawodu, zgodnie z powinnościami przypadającymi ojcu. W liturgii eucharystycznej Kościół ze czcią wspomina „najpierw pełną chwały Maryję, zawsze Dziewicę ... a także świętego Józefa”, ponieważ „żywił on Tego, którego wierni mieli spożywać jako Chleb życia wiecznego”. Ze swej strony Jezus „był im poddany”, szacunkiem odpłacając za troskę swych „rodziców”. Pragnął w ten sposób uświęcić obowiązki życia rodzinnego i pracy, które wypełniał u boku Józefa”. /Jan Paweł II, *Adhortacja Redemptoris Custos – o św. Józefie*, p. 16/

Pytania do dzielenia się w grupie

1. Na czym polega zadanie ojca jako wychowawcy? Co jest w nim specyficznego (odróżniającego od roli wychowawczej matki)?
2. Co się dzieje, gdy ojciec nie spełnia w rodzinie odpowiedzialnie swojej roli wychowawcy? Jak temu zaradzić?
3. Jakie są Wasze spostrzeżenia dotyczące mężczyzn jako wychowawców? Czego uczy w tym względzie nas św. Józef?

V: ŚW. JÓZEF – WZÓR PRACUJĄCYCH.

Tekst do rozważania

„Codziennym wyrazem (...) miłości jest w życiu Rodziny nazaretańskiej praca. Zapis ewangeliczny utrwalił rodzaj tej pracy, przez którą Józef starał się zapewnić utrzymanie Rodziny: cieśla. To jedno słowo obejmuje ciąg wszystkich lat życia Józefa w Nazarecie. Dla Jezusa są to lata życia ukrytego. (...) Ten, o którym mówiono, że jest „synem cieśli”, uczył się pracy od swego domniemanego „ojca”. (...) Józef z Nazaretu, przez swój warsztat, przy którym pracował razem z Jezusem, przybliżył ludzką pracę do tajemnicy Odkupienia.

Ważną rolę w procesie ludzkiego wzrastania Jezusa „w mądrości, w latach i w łasce” odgrywała cnota pracowitości, jako że „praca jest dobrem człowieka”, które „przekształca przyrodę” i sprawia, że człowiek „poniekąd bardziej staje się człowiekiem”. Ze względu na wielkie znaczenie pracy w życiu człowieka, wszyscy ludzie powinni rozumieć i w pełni przeżywać jej sens, aby „przez nią przybliżać się do Boga — Stwórcy i Odkupiciela, uczestniczyć w Jego zbawczych zamierzeniach w stosunku do człowieka i świata, i pogłębiać w swym życiu przyjaźń z Chrystusem, podejmując przez wiarę żywy udział w Jego trojakim posłannictwie: Kapłana, Proroka i Króla”.

Mowa tu w istocie o uświęceniu życia rodzinnego, które powinno stać się udziałem każdego człowieka wedle jego stanu, i do którego drogę wskazuje wzór dostępny dla wszystkich: „Św. Józef jest wzorem dla pokornych, których chrześcijaństwo wynosi do wielkich przeznaczeń; dowodzi on, że aby być dobrym i autentycznym naśladowcą Chrystusa, nie trzeba dokonywać „wielkich rzeczy,,, ale wystarczy posiadać cnoty zwyczajne, ludzkie, proste — byle prawdziwe i autentyczne”.

/Jan Paweł II, Adhortacja Redemptoris Custos – o św. Józefie, p. 22,23,24/

Pytania do dzielenia się w grupie

1. Jaką rolę odgrywa praca w Waszej rodzinie? Jakie są pozytywne strony związane z pracą a jakie zagrożenia dla rodziny?
2. Czy uczymy dzieci pracy? W jaki sposób?
3. Co można byłoby zmienić w podejściu do pracy w naszej rodzinie?

VI: ŚW. JÓZEF – OPIEKUN KOŚCIOŁA ŚWIĘTEGO.

Tekst do rozważania

Szczególne przyczyna tego, że św. Józef jest opiekunem Kościoła i że Kościół tak wiele się spodziewa po jego opiece i troskliwości, tkwi w tym, że był małżonkiem Maryi i domniemanym ojcem Jezusa Chrystusa ... Józef był prawnym i naturalnym stróżem, opiekunem i obrońcą Rodziny świętej ... Dlatego jest rzeczą słuszną i należy się św. Józefowi przed wszystkimi innymi, aby teraz swą niebieską potęgą strzegł i bronił Kościoła Chrystusowego tak, jak ongiś najsumienniejsz strzegł Rodziny z Nazaretu, gdzie było tego potrzeba”. Trzeba modlić się o to orędownictwo; jest ono ustawicznie potrzebne Kościołowi nie tylko dla obrony przeciw pojawiającym się zagrożeniom, ale także i przede wszystkim dla umocnienia go w podejmowaniu zadania ewangelizacji świata i nowej ewangelizacji obejmującej kraje i narody (...). Już przed stu laty papież Leon XIII wezwał świat katolicki do modlitwy o opiekę św. Józefa, patrona całego Kościoła. (...) Od tego czasu *Kościół (...)* błaga o opiekę św. Józefa „przez tę miłość, która łączyła Go z Niepokalaną Dziewicą Bogurodzicą”, i poleca mu wszystkie swoje troski i zagrożenia wielkiej ludzkiej rodziny. *Dziś także mamy wiele powodów, aby tak samo się modlić:* „Oddal od nas ukochany Ojczy, wszelką zarazę błędów i zepsucia ... przybądź nam łaskawie z pomocą niebiańską w walce z mocami ciemności ... a jak niegdyś uratowałeś Dziecię Jezus od niebezpieczeństwa, które groziło Jego życiu tak teraz broń Kościoła Bożego od wrogich zasadzek i wszelkiej przeciwności”. *Dziś też mamy nieustanne powody do tego, aby św. Józefowi polecać każdego człowieka.* /Jan Paweł II, *Adhortacja Redemptoris Custos – o św. Józefie*, p. 28, 29, 31/

Pytania do dzielenia się w grupie

1. Dlaczego św. Józefa możemy nazywać Opiekunem Kościoła?
2. Czy wzywamy opieki św. Józefa w naszym codziennym życiu? W jakich sytuacjach?
3. Na ile mijający rok formacji w Stowarzyszeniu Najświętszej Rodziny przybliżył nam postać św. Józefa i ożywił Jego kult w naszym osobistym życiu i w naszych rodzinach?

SKUPIENIA 2009

WEEKENDOWE

Zgłoszenia najpóźniej dwa tygodnie przed skupieniem do s. Klary Żygo:
tel. 0696 44 57 89 lub -mail: klarazygo@gmail.com

Hodyszewo 17 - 19. IV (rozpoczęcie o godz. 18.00)

Ostrzeszów 8 - 10. V (rozpoczęcie o godz. 18.00)

JEDNODNIOWE

Zgłoszenia do siostry odpowiedzialnej, do czwartku przed skupieniem

Kolumna 26.IV; 10.V; 7.VI

Leszno 26.IV; 14.VI

Oborniki Wlkp. 19.IV

Poznań 26.IV, 10.V, 6.VI

Warszawa 26.IV; 17.V

(pielgrzymka po Warszawie

ślodami bł. Franciszki Siedliskiej); 7.VI

Wasilków 31.V

Włodawa 19.IV; V; 14.VI

Ząbki 19.IV; 23.IV

(pół godz. przed Mszą wieczorną - spotkanie modlitewne w Kościele); 30.V (od Mszy wieczornej - skupienie połączone z czuwaniem przed Zestaniem Ducha Św.); 14.VI.

REKOLEKCJE 2009

BIBLIA

Prosimy, aby każda rodzina **zabrała ze sobą Pismo św.** Dorośli koniecznie **Stary i Nowy Testament.**

Młodzież i starsze dzieci NT (swój egzemplarz).

Jest też możliwość **zamówienia Biblii** (ST i NT), którą będzie można zakupić na rekolekcjach.

Koszt ok. 50 zł. Zamówienie składamy do s. Klary – do maja.

PROWADZĄCY REKOLEKCJE:

1 - 8 lipca Ostrzeszów (*sa jeszcze wolne miejsca*)
ks. Zbigniew Dykiel MSF, s. Klara Żygo, s. Urszula Słobodzian,
s. Wanda Korkus

1 - 8 lipca Zakopane
ks. Andrzej Rabij MSF, s. Maksymiliana Dojcz, s. Emanuela Strzelczyk

18 - 25 lipca Górka Klasztorna
ks. Andrzej Tron MSF, klaryk MSF, s. Klara Żygo, s. Felicysta Szubert,
s. Bożena Kamińska, s. Immakulata Mrozik

1-8 sierpnia Choszczówka (*sa jeszcze wolne miejsca*)
ks. Tomasz Górecki MSF, kleryk MSF, s. Klara Żygo, s. Agnieszka
Bykowska, s. Terezjana, Pęska, s. Antonilla Brzuzy

18 - 25 sierpnia Jastrzębia Góra
ks. Grzegorz Kałdowski MSF, kleryk MSF, s. Teofania Migowska,
s. Sara Kopańska, s. Małgorzata Chaberska.

UWAGA!

Osoby, które jeszcze nie dopełniły formalności związanych z wpisem
na rekolekcje, proszę o przesłanie kart rekolekcyjnych i przedpłat.

PRZEDPŁATY REKOLEKCYJNE

proszę dokonywać na konto

Żygo Jadwiga

nr 66 1050 1054 1000 0090 6691 1083

BANK ŚLĄSKI oddział Warszawa

z dopiskiem „**Rekolekcje 2009**”

Redakcja gazetki:

s. Klara Żygo; ul. Czerniakowska 137; 00 – 720 Warszawa

Tel. (022) 841 – 58 – 52; lub 841 – 71 – 85 (najlepiej w godzinach 20.00 – 21.00)

kom. 0696 445 789; e –mail: klarazygo@gmail.com

Strona internetowa Stowarzyszenia Najśw. Rodziny:

www.nazaret.opoka.net